

Cercuți

Foaia Partidului Național-Tărănesc din Vâlcea

Apare odată pe lună
sub conducerea unui comitet

Abonamentul anual lei 20

Redacția și Ad-ția, la Clubul Partidului
Strada Știrbei Vodă, No. 2, R.-Vâlcea

Sărbătorirea celor 10 ani dela fuziunea partidelor național și țărănesc GRANDIOASA MANIFESTAȚIE DELA ARENELE ROMANE

Discursurile rostite de fruntașii noștri. Ideologia Statului Tărănesc.

Aspecte.

18 Octombrie 1936.

O vreme admirabilă, un soare cald și prietenos, — prima zi frumoasă, după atâtea altele cari indicau o toamnă timpurie — au răsplătit din plin sărbătoarea mare a partidului național-țărănesc: fuziunea înfăptuită acum zece ani.

Au coborât din toate satele, luptători neosteniți al unei credințe, pentru a cinsti cu prezența lor și cu uralele lor, marele act din 1926, care a dat țării cel mai puternic instrument de guvernare și democrației românești cel mai tare scut.

Au venit cucernicii preoți, peste o sută, infocații predicatori ai altarului dar și ai noii religii a țărănismului, luptătorii aceia respectați și ascultați, oaste nesfârșită a partidului național-țărănesc. Au venit să slujească ei singuri slujba de închinare către Dumnezeu. O sută de preoți dintre cei mai aleși, din ceace are această țară mai distins, preoți cărturari și adânc pătrunși de misiunea lor, au lăsat eri asupra celor 10.000 de oameni cari i-au ascultat slujind și rugându-se Domnului pentru biruința țărănească, — cea mai puternică impresie.

„Preoți cu crucea 'n frunte”

„Căci oastea e creștină”.

Așa a înțeles și înțelege partidul nostru să-și ducă toată acțiunea lui.

Partidul național-țărănesc a dat dovada disciplinei sale.

O masă de peste 10.000 oameni s'a mișcat ca unul singur, dirijată ordonat, de organizatorul manifestației dela Arene, d. general Rujinski și de distinsi ofițeri superiori cari i-au stat în ajutor.

După preoți, ofițerii au venit să răspundă cu prezența lor, tuturor calomniilor și ticăloșilor. Și în acelaș timp să grăbească, prin contribuția lor, împlinirea izbânzii.

Când apoi, corul Operei, a intonat noul marș al d-lui Victor Efțimiu, din miile de glasuri s'au ridicat uralele și legământul sacru pentru luptă.

S'au ridicat și vin țărăni,
Că-i vremea celor mulți, acum.

Muncitor cu slova și ciocanul
Să vii alături de noi

Frate bun ți-a fost mereu țărânul,

Și vom învinge amândoi.

Venim, venim, puhoi de munte,
Înainte fraților mereu

Vai și amar cui o vrea să ne'nfrunte

Înainte, toți cu Dumnezeu.

D. Virgil Madgearu, emoționat și-a încheiat magistrala sa cuvântare cu un legământ pe care întreaga asistență l-a repetat cu mâna dreaptă ridicată:

„În clipa aceasta solemnă, să ne legăm frățeste, cu toții, în fața lui Dumnezeu, că vom lupta în-

ni le vei da, vor fi mai radicale, cu cât scopul și idealul pe care îl vei propune va fi mai sus și cu cât mijloacele vor cere muncă și luptă mai îndârjită, cu atâta ne vom simți mai mult alături de d-ta, sprijinindu-te cu tot sufletul și cu toată dragostea noastră”.

D. dr. N. Lupu a răspuns într-o drastică replică, tuturor acelor cari își închipuiesc că pot face din partidul nostru un câmp prielnic tuturor intrigilor și manevrelor lor meschine.

„In cele 100 de gazete plătite cu bani nemțești, bani care au fost împrăștiați în toate statele, răspândesc în tot cuprinsul țării acea otravă, de care trebuie să vă feriți. Neputând dovedi cu minciunile și cu calomniile, inventează în aceste foi zăzani și rupturi între șefii conducători ai voștri.

Răspunderea noastră în fața istoriei, în fața oceanului de suferințe, este atât de mare, încât din sufletul nostru al tuturor s'a format o stâncă de granit pe care nimic nu o poate doborî”.

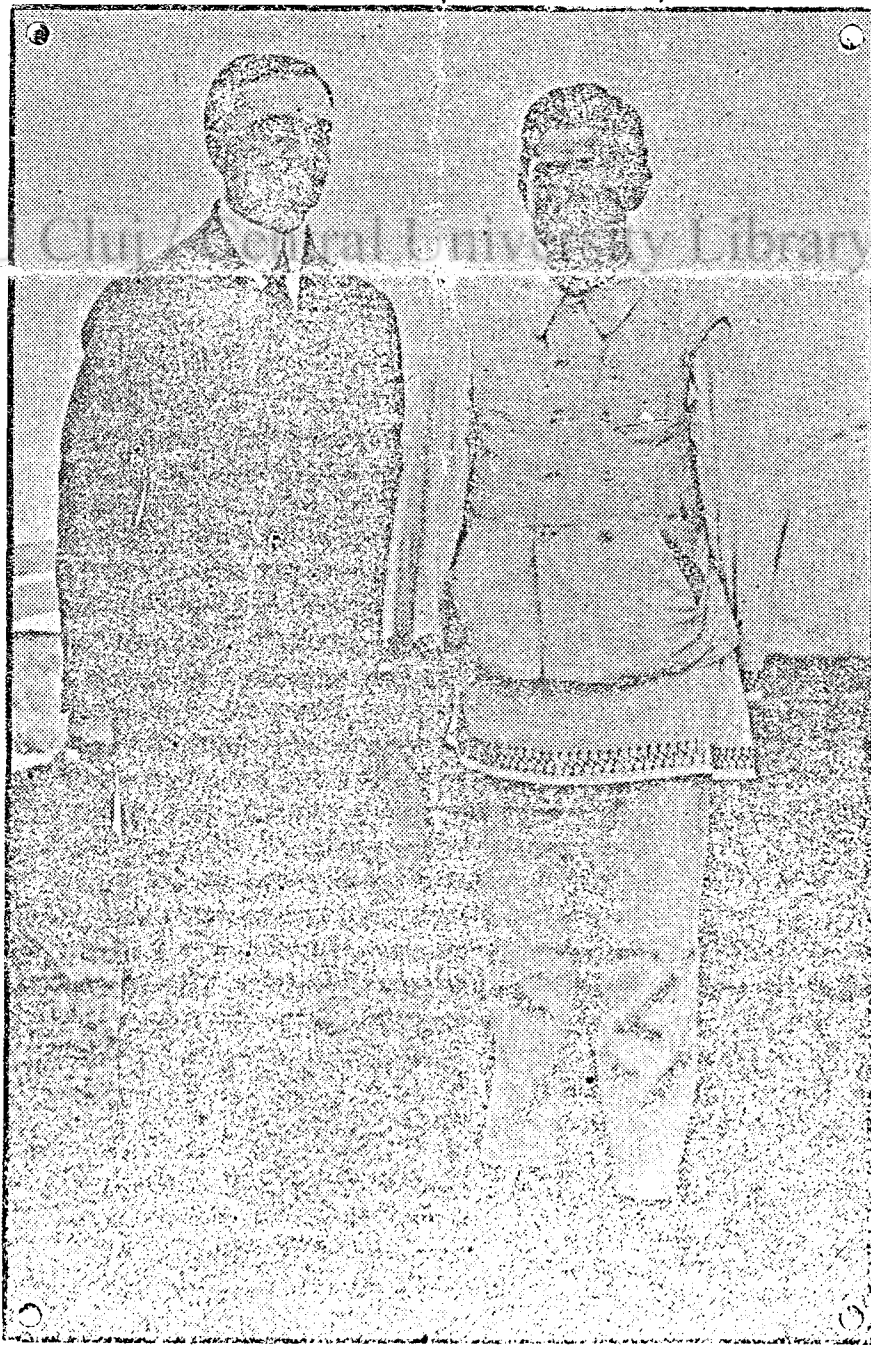
D. Iuliu Maniu, încheind seria cuvântărilor, a concretizat vreile adunării, în cuvintele:

„Soluțiune: cerem cu toată hotărârea, fiindcă știm că opinia publică a acestei țări este alături de noi, cerem ca guvernul liberal să fie imediat concediat (aplauze, ovațiuni) și ca Majestatea Sa, fără zăbavă, să dea puterea acestui partid chemându-l la putere și dând conducerea cabinetului d-lui Mihalache, iubitul nostru șef. (Aplauze, urale)”.

Președintele partidului național-țărănesc, d. I. Mihalache, într-o strălucită expunere, a pus la punct toate obiecțiunile ridicate cu rea credință din tabăra adversarilor noștri și a formulat încă odată obiectivele și țintele programatice ale partidului, pentru înfăptuirea statului țărănesc.

„In vremurile de cutremur — a spus d. Mihalache — prin care trec popoarele azi și trece și statul nostru, partidul trebuie să fie gata și de purtat lupte grele și de clădit țara cea mult așteptată.

Aceste steaguri nou sfințite



Autorii fuziunii — 1926

Furtuna de aplauze și urările cele mai calde s'au ridicat când d. Mihalache a pomenit numele M. S. Regelui și a propus trimiterea unei telegrame.

Impresionanta manifestație pentru Rege, dela Arenele Romane, a dovedit încă odată sentimentele cari leagă țărănimea de Rege.

Discursurile fruntașilor noștri au subliniat importanța actului fuziunii din 1926 și realizările celor zece ani de unire.

fruntând orice spectacole și primejdii, pentru păstrarea unității naționale și pentru înfăptuirea statului național țărănesc, jurând credință programului și conducătorilor noștri ierarhici, în frunte cu președintele nostru iubit, Ion Mihalache”.

D. Mihai Popovici, președintele organizațiilor din A Deal, a încheiat discursul său cu cuvintele:

„Domnule Mihalache, te urmăm cu toată credința și să știi că, cu cât lozmele pe care

astăzi așteaptă să fie duse la biruință, de mâini vrednice.

Fiți gata a le înfrige biruitoare și pe ziduri vechi de cetate cucerită și pe ziduri noi de Românie reconstruită.

Biruință dreptății;

Biruință ostașilor partidului național-țărănesc, închee d. Mihalache.

Din glasurile celor 10 mil de oameni a răsunat la sfârșit, un singur cuvânt, o singură lozincă. Partidul național-țărănesc și-a făcut pe deplin datoria. El și-a făcut toate pregătirile în vederea unei răspunderi care-l așteaptă mâine. Așteaptă cu încredere și cu liniște.

Dreptate!

Octav Livezeanu
Vice Președ. org. de Vâlcea

Cuvântul bisericii.

După terminarea serviciului religios, grupul preoților din partid, prin președintele său — Pr. D. Rădulescu — și-a rostit credința sa:

„Păstrător de lege și datini, partidul național-țărănesc, fluviul care a contopit în marea lui albie cele două râuri isvorâte din istoria de vitregie a țărânimii, deci a națiunii, astăzi, când își sărbătorește cu mândria cuvenită un deceniu de lupte curate și pline de avânt patriotic, înțelege să și înceapă marea lui sărbătoare cu prinos de închinare și slavă Dumnezeului Atotputernic, vistier al tuturor darurilor celor bune, pentru că: „toată darea cea bună și tot darul desăvârșit, de sus este, dela Părintele luminilor.

Având în doctrina lui, apărarea legii străbune și înălțarea bisericii, creatoare și păstrătoarea prin veacuri a sufletului curat al nației, și garanția înălțării lui spre culmile duhovnicești ale luptelor pentru strălucirea patriei, noi, binecuvântăm clipa aceasta măreață, cași luptele pe care partidul le va dura

Deschiderea întrunirii.

Deschizând apoi întrunirea d. președinte I. Mihalache spune: Primul nostru gând, în aceste momente solemne, se îndreaptă către M. S. Regele. Făcându-mă interpretul sentimentelor d-voastră, propun să expediem următoarea telegramă:

M. S. REGELE CAROL II

Sinaia

Aniversând zece ani de la înfăptuirea fuziunii partidelor național și țărănesc, expresie reală a sufletului și energiei poporului de țărani condus de Majestatea Voastră, cel dintâi gând al nostru se îndreaptă către Augustul nostru Suveran

Discursul d-lui

„Iubiți prieteni, când răsfoim istoria chinuită a Ardealului, vedem în negura grea a vremurilor stâlpi de foc. Acești stâlpi de foc sunt compuși din sângele și din durerele neamului de dincolo.

În acele vremuri de grea încer-

pentru împlinirea marelor lui destine, de proslăvire și întărire a țării, a neamului și a bisericii.

Să trăiască partidul național-țărănesc“.

MARȘUL PARTIDULUI.

Corul Operei Române, a cântat apoi marșul partidului național-țărănesc, scris de d. Victor Eftimiu.

Cântecul țărănilor.

*S'au ridicat și vin țărăni
Că-i vremea celor mulți acum
Să se ferască toți dușmanii
În lături, în lături din drum!*

*Ne-am trezit și nu mai vrem robie
Căci anii grei ne-au fost destui
Am zidit o nouă Românie
Și n'o s'o vindem nimănui!...*

Refren:

*Venim, venim, puhoi de munte
Înainte fraților mereu,
Val și amar cui o vrea să'nfrunte
Nainte toți cu Dumnezeu!*

II

*S'a isprăvit cu iobăgia
Că lanțul neamului s'a frânt
Noi suntem toată România
Stăpânii acestui pământ*

*Voi plugari ce răscolii ogorul
Și voi mineri năpăstuiți
Ridicați în slavă tricolorul
Și lângă noi subț el veniți.*

Refren:

*Venim, venim, puhoi de munte
Înainte, fraților mereu,
Vai și amar cui o vrea să ne'nfrunte
Nainte toți cu Dumnezeu!*

III

*Vestmântul alb de sărbătoare
Voios de-acum va flutura
Că știm noi singuri ce ne doare
Și singuri dreptate ne-om da.*

*Muncitor cu slova și ciocanul
Să vii alături de noi
Frate bun și-a fost mereu țărânul,
Și vom învinge amândoi.*

Refren:

*Venim, venim, puhoi de munte
Înainte, fraților mereu,
Vai și amar cui o vrea să ne'nfrunte
Nainte, toți cu Dumnezeu!*

simbol al Unirii pe veci a întregii națiuni și nădejdea de învoire potrivit darurilor date de Dumnezeu acestui neam.

Să trăiți Majestate într-unul multă ani.

ION MIHALACHE

Președintele partidului
Național - Țărănesc

D-l Ion Mihalache propune ca președinte al adunării pe d-l Iuliu Maniu. După ce D-sa mulțumește D-lui I. Mihalache și adunării pentru cinstea ce i se face, dă cuvântul vorbitorilor înscriși. Din lipsa de spațiu n'am putut da toate aceste frumoase cuvântări.

Dăm numai pe cele ce urmează:

Mihai Popovici

care, s'a cristalizat ceiace este esențial pentru neamul românesc, pentru menținerea și dănuirea lui, ceiace este coloana vertebrală pe care se poate baza un neam; în vremurile acelea de grea bejanie, de grea încercare, atunci s'au se-

parat valorile; cei cari n'au fost apți să rămână legați de tulpina neamului, s'au îndepărtat. Nobilimea românească din ținuturile acelea, în mare parte s'a maghiarizat.

Clasele suprapuse au dispărut.

Țărănimea

Un singur element a rămas trainic la bază: acel care a menținut și menține individualitatea noastră etnică și naționalismul nostru: țărănimea cea mult încercată, cea mult chinuită, cea mult ingenunchiată. (Aplauze).

Pe această bază, pe țărănime s'a creiat și s'a clădit întregul nostru naționalism. Ea a fost aceea care a menținut și limba și legea. Ea a fost aceea care a plămădit sufletul nostru al tuturor, ea a fost aceea care a plămădit ideea națională, ea a fost paznicul acestei idei și deaceia astăzi, când încercăm să stabilim ce este permanent, ce rămâne, ce nu este trecător, ce formează baza pentru toate vremurile pentru menținerea naționalismului, învățăm din această istorie că, este țărănimea. Deaceia totdeauna tendințele politice de peste Carpați, în Ardeal, au fost în direcțiunea ridicării țărânimii, a propășirii ei, fiindcă prin ea se menține și ideea națională și prin ea puteam să așteptăm vremurile care ne-au dat Statul Românesc. Pătura suprapusă de cărturari din Ardeal, care era legată cu sângele și cu pământul acestei țărânimii, s'a trudit, ca în decursul vremurilor această țărănime să-și clădească idealurile sale naționale și de aceia veți observa în istoria Ardealului pe lângă credința pe care a avut-o țărănimea în biserică, în școală, în ideea națională, care a fost la baza politicii noastre, la baza tuturor programelor noastre, a fost înălțarea țărânimii. Și partidul Național din Ardeal în numele acestei țărânimii, în concepția curat democratică a dus toate luptele pentru că în ea vedea chezașuindu-se viitorul adevărat al țării.

Tot astfel aici în vechiul regat, din tranșee a eșit partidul Țărănesc și partidul Țărănesc a fost înfrunțarea ideii de emancipare a țărânimii, a luptei împotriva oligarhiei și împotriva ciocoismului (aplaude), împotriva robiei economice.

Creierea partidului Țărănesc în vechiul regat a fost o mare reacțiune și cum fondul său politic și moral era identic cu fondul politic și moral al partidului Național din Ardeal, fuziunea a fost un lucru foarte natural.

Semnificația fuziunii.

Nici nu se putea ca două partide identice, similare ca ideologie, similare ca ideal politic și crez politic, să nu se unească.

Fuziunea aceasta nu a fost aranjată în camera de studii. Discuțiunile pentru fuziune n'au fost prea lungi pentru că era un alt element: era elementul popular, era clocotul mulțimei carea cerea în 1926 unirea acestor partide.

Astfel s'a întruchipat partidul Național-Țărănesc ca o expresie unanimă a întregii țărânimii de dincolo de Carpați (aplaude).

Fuziunea aceasta era și o reacțiune împotriva sistemului care stăpânea atunci țara, sistem care se opunea complet credințelor politice ale partidului și se opunea categoric voinței naționale a poporului. În țară, la 1926, stăpânea arbitrarul. Nu mai exista stăpânirea legilor; exista cenzura, exista starea de asediu. Existau guverne personale în care cel însărcinat cu formarea guvernului își constituia cabinetul și corpurile legiuitoare prin furt de urne și violență. Există destrăbălarea financiară, există destrăbălare economică, există anarhie. Era sărăcie în toată țara și există clocotul acela de nemulțumire a tuturor Românilor de bine din această țară.

Împotriva acestor stări de lucruri au reacționat partidul Național și partidul Țărănesc, unindu-se și formând acea putere extraordinară care a fost și care este astăzi, partidul Național-Țărănesc.

Realizările noastre

A venit timpul de guvernare din 1928 și atunci s'a produs o licărire de speranță în această țară. Partidul Național-Țărănesc a încercat atunci să-și realizeze credințele politice. A suprimat cenzura și starea de asediu (aplaude). A trimis jandarmii, prea mulți acasă. A făcut alegeri libere.

A încercat să pună rânduială în dezordinea economică și financiară de atunci și a încercat să reintroneze sufletul adevărat al unei democrații naționale.

Acestea le-a încercat cât timp a fost la putere, partidul Național-Țărănesc și în parte a reușit și ar fi reușit cu siguranță complet, dacă avea timpul necesar să-și realizeze toate punctele din program.

A mai făcut un lucru partidul Național-Țărănesc, a întărit ideea monarhică prin Restaurare.

Ne aducem aminte cât am suferit pentru această idee: cum am fost isgoniți din Parlament, cum am fost persecutați, cum s'au înscenat procese împotriva noastră, cum apoi, fiind la guvern, s'a început campanie de denigrare împotriva Acelui care era peste hotare.

Revenirea haosului

Rău s'a făcut și rău se face, pentru că iată că după o scurtă guvernare a acestor elemente care aduseseră țara în haosul dela 1928, vedem că se reintronează astăzi același haos. Astăzi din nou stăpânește în țară arbitrarul, cenzura și starea de asediu, neîncrederea în masele mari și largi populare, pe care mase ar trebui să se întemeieze credința și a Tronului și a țării întregi.

Astăzi destrăbălarea în viața fi-

nanciară și sărăcia în viața economică; se întind din nou. Aface-rismul sporește ca niciodată.

S'a pornit o campanie de denigrare împotriva noastră, cu toate balele ticăloase ale calomniei. Știți Dvs. pentru ce? Pentru ca la adăpostul acestor calomnii, să-și poată face în liniște treburile lor, să exploateze țara, să domnească sper-turile și comisioanele și necinstea să stăpânească în toată viața noastră. Pentru aceasta le-a trebuit în-scenarea acelor murdării și ticăloșii din care partidul Național-Tărănesc a eșit atât de strălucit.

Politica externă

Dar astăzi se mai adaogă încă un lucru, care nu era în 1928: se adaogă curentele de dreapta și de stânga și se adaogă politica externă a țării noastre, fiindcă se permite în mod criminal să se facă propagandă în țara noastră împotriva prietenilor noștri și pentru cei care sunt dușmanii noștri.

Svastica este emblema Statului German, a germanismului. Or, Germania până când nu va face declarații loiale că ne recunoaște intangibilitatea frontierelor noastre, că ne recunoaște drepturile noastre naționale românești asupra pământului pe care-l stăpânim astăzi, până atunci este dușmana noastră și a neamului românesc (aplauze).

Intâi să vedem aceste declarații și apoi să vorbim cu ei, dar până atunci cei care cochetează cu astfel de elemente sunt trădători de neam (aplauze).

Democrația

În al doilea rând țara nu a avut niciodată nevoie mai mult decât astăzi de un partid democrat.

Ce înseamnă democrația? Înseamnă stăpânirea voinței naționale. Ori, dacă voința națională stăpânește și în mod evolutiv se dezvoltă pe baza principiilor democratice, nu se poate întâmpla nici un fel de turburare în țară. Dar intronarea prin violență, fie a reacțiunii de dreapta, fie a reacțiunii de stânga, înseamnă război civil și neamul românesc n'are nevoie de așa ceva, mai ales în zilele de astăzi și în situația noastră geografică de astăzi. Exemplul ne este Spania, în amândouă formele. Înainte stăpâna acolo dictatura cu Regele Alfons și cu Primo de Rivera. Arbitrarul acela ce a produs? A produs reacțiunea masselor populare, care a gonit monarhia și a introdus republica. Astăzi ce se întâmplă cu stăpânirea arbitrară a masselor de stânga? Ce se întâmplă cu dictatura de stânga? A venit reacțiunea drepte și războiul civil pe care-l vedem în Spania.

Dar spaniolii își pot permite acest lucru, căci ei sunt izolați, nu ca noi care suntem înconjurați de atâtea părți de dușmani. Noi nu ne putem permite acest lucru. Pentru ca să preîntâmpinăm astfel de lucruri; să judecăm care este calea adevărată pentru a urma calea evolutivă pe principiul democratic al libertăților cetățenești?

De aceea, această idee democratică este un postulat al intereselor superioare ale neamului și naționalismului nostru. Deaceia poate nici odată țara nu a avut nevoie mai mult de partidul Național-Tărănesc, cu principiile sale democratice pentru salvarea zilelor de astăzi și asigurarea viitorului țării.

Această democrație, astfel înțeleasă, trebuie să fie la baza noastră.

Cum, astăzi poporul acesta este complet desmoștenit, este din nou făcut minor? Nu mai trebuie să luptăm pentru voința națională? Nu mai trebuie să luptăm pentru drepturile cetățenești? Astăzi poate mai mult decât oricând trebuie să ne încordăm toate puterile noastre pentru lupta aceasta mare.

Deaceia partidul Național-Tărănesc, astăzi când democrația este abandonată de toate partidele, — nu vorbesc de partidele de dreapta sau de cele de stânga, — chiar de partidele de mijloc, — pentru că însuși partidul Liberal nu mai are astăzi nici un fel de democrație: are o democrație aparentă cu cenzură, cu stare de asediu, cu batjocorirea voinței naționale, astăzi principiile democratice de odinioară ale acestui partid sunt puse la coș, iar voința națională și drepturile cetățenești sunt bunuri materiale de exploatat pentru ei, — deaceia astăzi partidul Național-Tărănesc este mai necesar decât oricând.

Iubiți prieteni, noi Ardelenii am învățat să luptăm în direcțiunea aceasta din moși strămoșii noștri și acestei idei vom rămâne credincioși (aplanze).

ROLUL ISTORIC AL D-LUI IULIU MANIU

Țin să mulțumesc omului providențial, pe care istoria l-a dat neamului Românesc din Ardeal, d-lui Iuliu Maniu (aplauze prelungite, urale) pentru actul cel mare pe care l-a făcut, atunci când a făcut fuziunea și nouă Ardelenilor ne-a dat tovarăși atât de devotați, atât de cinstiți și de loiali, cu care ne potrivim atât de perfect în toată structura noastră sufletească și în toată ideologia noastră. Mulțumim d-lui Iuliu Maniu care a știut să ducă destinele neamului nostru în decursul vremurilor grele de înainte de război și care astăzi în România este suprema expresiune a naționalismului adevărat românesc (aplauze prelungite).

În această Românie Mare, când alții își pierdeau timpul cu vorbărie goală în 1918, 1919, 1920, d. Maniu, când era președinte al Consiliului Dirigent, a făcut și a îndeplinit toată munca cea mare de româ-nizare a întregii vieți publice de dincolo de Carpați, din Ardeal și Banat (aplauze). El este părintele Ardealului Românesc de astăzi. El este expresiunea românismului creator, nu românismului de vorbe și de vorbărie, ci al românismului adevărat constructiv, căci el a creat toată administrația, toată justiția, toată instrucția și toată economie românească din Ardeal. El a creat episcopii uoui, a refăcut biserica tot în sensul românesc, chiar și armata românească din Ardeal are pentru ce să-i mulțumească lui.

Deaceia astăzi noi ardelenii, în această zi de sărbătoare îi mulțumim din tot sufletul că ne-a făcut această fuziune la 1926 și a dat îndrumarea cea mare și nouă pentru partidul nostru (aplauze).

ARDEALUL ȘI D. ION MIHALACHE

Tot astfel mulțumim marelui său tovarăș, Președintele nostru iubit de astăzi, d-lui Ion Mihalache (aplauze prelungite), pentru că d-sa, cu intuiția sa, adevărat națională, domnia sa care simte clocotul sângelui țărănimii românești din această

țară, a creat partidul Tărănesc din Vechiul Regat și a creat astăzi programul cel nou al partidului Național-Tărănesc, care este expresiunea adevărată a întregii țărănimii din această țară (aplauze prelungite).

Deaceia în numele Ardealului și Banatului îi aduc prinosul nostru de recunoștință și devotament.

Domnule Mihalache, te urmăm cu toată credința și să

Discursul d-lui dr. N. Lupu

„Frați săteni din toate unghiurile țării, din văi și șesuri și din funduri de munți, bănațeni și ardeleni, munteni și olteni, moldoveni, basarabeni și bucovineni, este astăzi zi de mare sărbătoare pentru toată suflarea românească din tot cuprinsul frumoasei noastre țări.

V'ați adunat aici creierul și inima țării ca să prăznuim împreună un fapt politic de cea mai mare importanță: fuziunea de acum zece ani a Partidului Tărănesc din Vechiul Regat și Basarabia cu vechiul și gloriosul Partid național din Ardeal.

Se cuvine ca la acest deceniu să ne reculegem și să ne închinăm cu sfîntenie înaintea miilor de martiri morți și schingiuiți pentru drepturile și libertatea poporului.

Se cuvine să aduceți prinos de laudă și mulțumire întregii falange, cu păr negru atunci, cu păr albit astăzi, care sunt primii apostoli ai democrației în țara românească (aplauze).

Să nu ni se socotească nouă insuccesele sau puținele acte pe care le-am făcut. Democrația română este cea mai tânără din democrațiile Europei. Abia numără 16 ani și în acest interval am făcut mai mult de cât toate democrațiile lumii, dacă ținem seama că condițiunile noastre de luptă sunt mult mai grele decât în Franța sau aiurea. Populația noastră este împrăștiată în 20.000 de sate pe o întindere de zeci de mii de kilometri, fără putința de a-i putea grai prin gazete, cari nu le ajung sau cari sunt cenzurate. Propaganda noastră s'a făcut prin viu grai și este grea de făcut această propagandă. Mai mult mistică influențează masele populare și mistice noi a trebuit să-i opunem glasul rațiunii. Și dacă socotim cei 16 ani, socotim că am făcut mai mult decât trebuia să facem în acest timp. Onoare conducătorilor, onoare oștirea Național-Tărăniste (aplauze).

După ce ne-am făcut această datorie și am fixat acest punct din istoria partidului nostru, să ne aducem aminte că viața curge necentenit, că după cum o zi nu seamănă cu alta, sau o clipă a istoriei nu seamănă cu cealaltă, pentru că avem prilejul să ne adunăm cu toții aicea, să ne facem datoria cea mare de a examina clipa de astăzi, situația politică de astăzi și datoria cea mare din acest moment.

Liberalismul: prefața fascismului

Domnilor, nu mai avem astăzi înaintea noastră puternicul și falnicul partid Liberal. Au murit și oamenii lui și doctrina lui. Avem înaintea noastră un partid care se numește liberal, dar care nu este liberal: este prefața fascismului în România (aplauze).

Natural că noi lovind în mercenarii lor lovim deadreptul și în ei. Înăuntru Partidul Liberal și-apărăsîr doctrina lui. Vechii lui înain-

știi, că cu cât loznicile pe care ni le vei da, vor fi mai radicale, cu cât scopul și idealul pe care îl vei propune va fi mai sus și cu cât mijloacele vor cere muncă și luptă mai îndârjită, cu atâta ne vom simți mai mult alături de d-ta, sprijinindu-te cu tot sufletul și cu toată dragostea noastră (aplauze prelungite, urale).

tași, Cogălniceanu și Brătienii și-ar acoperi fața de rușine și și-ar pune cenușe pe cap, când i-ar vedea pe toți Tătărăștii de astăzi cum au ajuns să conducă țara.

Neputând să se adapteze votului universal, negăsind în inima lor crezul care răsună în inima d-vs., ei au inventat niște bieți mercenari, (oameni cu plată) niște histrioni pe cari îi aduc înaintea maselor ca să le zăpăcească mințile.

Partidul liberal dacă avea un pic de conștiință și de rușine, în ziua când a constatat că nu a fost în stare să apere însăși viața șefului său, trebuia să vadă că în inima lui nu este decât un putregai și să se retragă, să stea zece ani de o parte până ce va putea să se pună la nivel cu inima noastră și cu ideile moderne.

În loc de aceasta ce au făcut liberalii?

Au inaugurat asasinatul ca doctrină politică. Au vârat zvastica în țară și au adus metode necunoscute României, care era nepătată de asemenea metode. Atunci, în viața dinăuntru țării, ce ne propun aceste partide noi, aceste grupări noi? În loc să ne propună duhul blândeții, să caute să convingă prin vorbe și fapte, ei propun asasinate, mișelii și calomnii.

Calomniile

adversarilor.

Să vină aici Tavi Goga și Sandor Vaida și să spună ce vor ei pentru voi, să spunem ce vrem noi și ce va fi bun noi vom accepta. Dar ei fug de adevăr, fug de lumină, fug de dreptate și atunci întrebuintează împotriva noastră armele de veci ale dușmanilor poporului împotriva noastră: minciuna, calomnia, ticăloșia.

Auțiți d-vs., că partidul național-tărănesc este bolșevic, pentru că este bolșevic d-rul Lupu. Au luat bidineaua minciunei au înmuiat-o în chinoros și vor să mă bolască în roșu. Dar nu pot, pentru că eu am cele trei culori ale țării: am sângele roșu și viața care bate pentru sufletul mulțimei. Am și galbenul aurit al soarelui care luminează și dă viață minții și inteligenței noastre: am și verdele acela pe care l fluturați și care este speranța în izbânda și victoria de mâine. În zadar se muncesc să mă coloreze și să mă defăimeze, socotind că dacă vor doborî pe unul din capul turmei, turma se va prăpădi și ea. Prăpădiți sunt ei. Eu am cunoscut minciuni multe răspândite asupra capului meu și al prietenilor mei. În această privință eu sunt tăbăcit. Nu mă atinge această armă a lor.

Dar nu mi-am închipuit niciodată să meargă cu îndrăzneala și cu minciuna până acolo încât să scrie într-o gazetă, care a tipărit o listă

de subscripție pentru biserica din Arsura că eu d-rul Lupu n'am fost în stare să fac nici un clopot la biserica din satul meu, — e vorba de Porunca Vremii —. Am să-i iau de gât pe d-nii aceștia să-i duc acolo la Biserica din Arsura să vadă cele 4 clopote pe care le-am făcut eu acolo și le voi toca până vor înțelege și surzii că nu unul ci patru clopote am dat pentru această biserică.

Că sunt bolșevic? D-lor eu sunt om de curaj. Cel puțin acest lucru nu mi se poate contesta în viața politică a țării. Dacă a-și fi bolșevic a-și spune pe față, dar atunci ar fi vai de pielea lor, dacă a-și fi bolșevic: ar păți-o urât de tot! Dar eu sunt național-țărănist (aplaude), pentru că acesta este partidul țărănilor și eu din tată în mamă și din străbuni în străbuni tot neam de țărani am fost. Eu m'am ridicat cel dintâi din generația de mii și mii de țărani la gradul de intelectual și drept să vă spun, de multe ori îmi pare rău că am făcut aceasta.

Îmi place mult inelelele țărănilor. Zilele trecute când am fost acasă 150 de ciocălăi am desghiogot. Iubesc pământul acestei țări așa cum sunt incapabili acești ticăloși măcar să se gândească.

Feriți-vă de otrava gazetelor vândute Nemților.

În cele 100 de gazete plătite cu bani nemțești, bani care au fost imprăștiați în toate statele, răspândesc în tot cuprinsul țării acea otravă de care trebuie să vă feriți. Neputând dovedi cu minciunile și calomniile, inventează în aceste foi zăzani și rupturi între șefii conducători ai voștri.

D-lor, răspunderea noastră în fața istoriei, în fața oceanului de suferințe, este atât de mare încât din sufletul nostru al tuturor s'a format o stâncă de granit pe care nimic nu o poate doborî.

Dar dacă ar fi numai latura internă a politicii lor, încă noi am zâmbi și am ști că-i putem doborî prin luptă, prin forța argumentelor noastre, cu toată cenzura și starea de asediu care dăinuiesc în România mai mult de cât oricând — nici în vremea dela fanarioți încoace cenzura nu a durat trei ani. Oasele lui Duca au putrezit și poate el singur din mormânt ar protesta că ei se bazează ca pretext ca să gătuie libertățile țării, pe asasinarea lui Duca.

Dar, domnilor, faptul mult mai grav și mai important, a cărui răspundere întreagă cade pe capul și umerii noștri și ai voștri este că întregul sistem de cenzură și de stare de asediu are de scop prăbușirea României în prăpastie.

Să mă explic. România pe baza tratatelor de pace are aliații ei firești. Are alianță cu Franța, care de 150 ani ca o ursitoare îmbrăcată în alb, prezidează destinele României. A prezidat destinele țării noastre la unirea Moldovei cu Muntenia la înfăptuirea României-Mari (voci: trăiască Franța). Avem alianță cu Anglia și nu pot să vă citesc aici discursul Lordului Churchill, mare admirator al României. Avem alianță cu Mica Înțelegere, Cehoslovacia cu bravul popor Iugoslav, cu frații noștri Polonezi. (Trăiască Polonia) a căror masă populară niciodată nu a încetat să

nutrească sentimente frumoase pentru Franța, dar ai căror conducători au cam trecut peste aceste sentimente, însă au revenit, avem alianță balcanică, avem alianță cu Rusia Sovietică, — nu mă importă pe mine regimul din Rusia. D-vs. știți cine a preconizat alianța Franței cu Rusia Sovietică? Statul Major Francez. Este Statul Major Francez bolșevic? Menținerea alianțelor cu aceste state ne asigură menținerea granițelor și tratatelor noastre.

Întrebați-i pe frații voștri dela sate dacă vor pace sau război (mulțimea: vrem pace).

Cine este astăzi pentru război? Germania. Putem merge cu ea? Nu putem merge. Să caute să se cumintească, să vină la masa Națiunilor la Geneva, să vedem care este dreptul lor și să le dăm dacă au drept, dar război nu.

Războiul viitor amenință civilizația României.

Ei bine, acest viitor ni-l pregătesc d-nii Tavi Goga și ceilalți.

D. Goga a fost la Berlin și cum spunea Mazilu „nu se răcise bine scaunul pe care șezuse d. Goga înaintea lui Hitler și i-a luat locul pe scaun regentul Horthy! Vine d. Goga în țară și minte în interviul pe care l-a dat ziarului „Currentul“ că Hitler ne-a garantat hotarele. Dar nemții i-au repetat declarațiile, fără partea referitoare la garantarea tratatelor. Ce garanție mai avem noi că Germania nu vrea să se atingă de hotarele noastre?

Discursul d-lui Ion Mihalache

*Preoți cu crucea în frunte,
Cărturari luminațori de drumul noi,
Țărani și muncitori,
Tinereți și bătrâni,
Doamne și domni,
Ostași și căpitani din partidul național-țărănesc,*

Oaspeți dragi ai tineretului nostru veniți din partea tineretului țărănesc polonez,

Ne-am adunat azi, aci, reprezentanții celor 72 de organizații de județ și Capitală din cuprinsul țării, să sărbătorim împreună împlinirea a zece ani de când forțele politice răsărite din adâncurile poporului român de pe tot cuprinsul țării s'a contopit într'una singură, în partidul național-țărănesc cu un singur steag un singur program, un singur ideal, un singur comandament.

Prin glasul preoților am înălțat rugăciuni de mulțumire și de slavă Domnului, că ne-a ajutat să mergem crescând în puteri spre binele neamului, a cărui supremă nădejde de mântuire și renaștere suntem, și am cerut ajutorul Celui prea înalt în luptele ce ne așteaptă pentru realizarea marelui scop urmărit.

Iar la glasul cântecelor și al trompetelor, puterile noastre au prins aripi și avânt ca să putem zidi cu spor ca altă dată ziditorii din Biblie ai Noului Ierusalim.

În ziua de 31 Maiu au trecut spre Arenele Romane pe străzile din Capitala Țării, defilând în cea mai desăvârșită ordine, 150.000 de țărani ca să desfășoare forțele partidului și să asculte nou îndemn la luptă. Alte zeci de mii de ostași național-țărăniști au desfășurat în aceeași zi și în aceeași perfectă ordine forța lor și credința în isbândă în fiecare capitală de județ.

Folosim prilejul acestei aniversări de zece ani pentru ca tot aici la Arenele Romane, noi comandamții și statul major să reținem în spiritele noastre rostul și chemarea partidului național-țărănesc în viața statului român.

Cercetând izvoarele se deschid mai limpede orizonturile viitorului.

Dar chiar dacă ar fi promis, ce reprezintă această promisiune?

Libertatea și buna stare.

D-vs. știți fără îndoială că a fost alungat ca o slugă netrecnică din postul de răspundere nu numai al țării noastre, dar dintr'un post de o covârșitoare importanță internațională, d. Nicolae Titulescu! (mulțimea: Trăiască Titulescu, aplauze). Acest fapt a deschis ochii tuturor și cei dintâi trebuie să-i deschidem noi. Datoria noastră ca partid Național-Țărănesc este să luptăm din toată puterea noastră cu toate mijloacele noastre pentru a aduce în țară libertatea fără de care România n'ar fi putut să se ridice la rangul de astăzi, să aducem dreptatea și bună starea, iar în afară respectarea granițelor și întărirea alianțelor cu puterile amice. Cine este contra, este contra noastră și contra noastră s'a dovedit d. Tavi Goga și Șandor Vaida.

Am credința că această masă numeroasă de inimi și creier, care reprezintă țărâna română a înțelese cuvântul conducătorilor partidului Național-Țărănesc și va fi pătrunsă de necesitatea de a arunca întunerecul care amenință țara noastră.

Doresc d-lui președinte Mihailache ca să sărbătorim nu peste 10 ani, ci peste 5 ani împlinirea și desăvârșirea statului Național-Țărănesc.

Istoricul Partidului Național-Țărănesc.

Partidul național-țărănesc e născut în tranșee și în revoluții social-naționale. Ramura ardeleană, vechiul partid național, a luat forma sa de organism politic conștient de sine și de rolul său, pe Câmpia Libertății primind botezul de sânge al revoluției lui Avram Iancu, după ce țărâna iobagă ardeleană încercase emanciparea ei socială și națională sub forma de răscoale cu cincizeci de ani mai înainte sub Horia, Cloșca și Crișan.

Partidul țărănesc din Vechiul Regat a luat naștere în pântecul tranșeei războiului de întregire. Primele sale începuturi — societățile de demobilizați întorși la vatră cu conștiința forței și rostului lor în noua țară, dibuiau noi forme de viață politică.

Partidul țărănesc din Basarabia și Bucovina se născuse în timpul revoluțiilor care declaraseră unirea cu Patria Mamă.

România Mare nu putea rămâne numai opera rezoluțiilor și declarațiilor înaltelor foruri oficiale. Trebuia sărbătorită până jos nunta sufletească a poporului român adunat laolaltă, după despărțire de veacuri. Această operă a îndeplinit-o fuziunea partidelor naționale și țărănesce într'un singur organism politic, expresele a nouilor nădejdi frământate de masele țărănești ale poporului român de pretutindeni. Partidele lor luptaseră împreună în guvernul federației și în opoziție împotriva guvernelor liberale directe sau camuflate. Contopirea într'un singur organism era un comandament național. Realizarea lui a fost salutăată de întreaga suflare românească, mai presus de granițele de partid.

Cea dintâi mare operă națională realizată prin fuziunea partidului național și țărănesc a fost cimentarea sufletului românesc într'o unitate organică și asigurarea unei conștiințe naționale unitare.

Veacuri întregi despărțiseră pe fraji. Tradiții, moravuri, legislații deosebite stăteau în calea grăbniei lor înfrățiri, iar

stăpânirea păturilor dominante din Vechiul Regat, cu obiceiuri moștenite dintr'o lungă tradiție de fanarism, împiedeca cimentarea sufletească.

A fost dat partidului național-țărănesc să spargă cel dintâi zidurile despărțitoare de suflete; și la flacăra unui ideal social și național comun să adune națiunea în reagă reprezentată prin milioanele de țărani în frunte cu oamenii ei de încredere.

Prin valorificarea politică a energiei țărănești canalizată într'un organism unitar, spiritul românesc și energia națională și-au asigurat preponderența lor legitimă, în provinciile unde minoritățile favorizate de împrejurări istorice avuseseră situații economice, culturale și politice privilegiate.

Conștiința națională și-a destupat izvoarele adânci dela care se poate mereu adăpa viguros și curat.

Fără de această fuziune, echilibrul național în viața sufletească și în viața politică a Statului român ar fi fost întârziat dacă nu compromis.

Astfel importanța politică a fuziunii celor două partide depășește granițele de partid și îmbracă un caracter național istoric.

Popoarele care n'au putut realiza astfel de contopiri au trecut prin grele sbuciumări și au legitimat lovituri de Stat ce au pus la grea încercare așezămintele lor naționale.

Trebuie să subliniem cu acest prilej instinctul și bunul simț al țaranului român de pretutindeni care a cerut și a impus această fuziune.

Acest instinct și acest bun simț sunt garanția supremă că opera rămâne definitivă.

Contopirea forțelor politice ale țărânilor românești într'un singur organism al partidului național-țărănesc face astăzi cu putință împlinirea unei a doua mari opere naționale. Partidul național-țărănesc este chemat azi să țină cumpana minții neamului.

Victimele unui eventual război ruso-german.

În afară se pregătesc războaie noi menite să spargă hotare și tratate, vechi alianțe.

Dela Nuerenberg se proclamă cruciadă împotriva bolșevismului; dela Moscova se răspunde cu amenințări de pedeapsă a dușmanului pe propriul teritoriu. Lumea e somată să aleagă între Berlin și Moscova.

Cei mai mulți nu vor să vadă că dedesubtul acestei cruciade de mistici ca și religioase se ascunde tendința de cucerire de noi teritorii și că între Rusia și Germania sunt popoare care vor cădea cele dintâi victime a acestui război: că nu este de loc exclus ca în cele din urmă adversarii mistici să se împace prin împărțirea pradei.

Sunt oameni în țara noastră cari pretind că se inspiră din ideea națională pură și integrală, dar cari în loc să străpungă cu scrutarea sufletului și inima țării se uită peste hotare, unii spre Berlin alții spre Moscova.

Înima lor tremură după cum sună știrile despre victoria unuia din cei doi beligeranți ai războiului civil din Spania care traversează o crudă tragedie.

Viitorul țării și al neamului și-l desenează unii după tiparul Berlinului — dacă reușește Berlinul — alții după tiparul Moscovei — dacă reușește Moscova.

Cei mai mulți din aceștia sunt falșii vieții politice sănătoase și normale a neamului.

Din tragedia țării, ei așteaptă refacearea situației lor.

Viitorul nostru nu se poate croi nici după tipicul german, nici după tipicul rus.

Naționalismul cel adevărat se cercează în pământul țării, în sufletul și tradiția neamului, în țărâtimea anonimă.

La mormântul Soldatului Necunoscut de lângă Arenele Romane, acolo e locul sfânt de inspirație națională română: nu la mormintele proaspete din Spania sau la cele pe care le pregătesc popoarele ce amenință cu noi războaie.

Nu putem noi împiedica Germania de a-și urmări planurile ei de cucerire. Dar datori suntem să împiedicăm haimanalele politice românești de a se face ridicoli plagiatori ai uniformelor germane și mai ales de a se face instrumentele politice germane, sau politice ruse, pe spinarea țării.

Războiul germano-rus înseamnă război în România pe trupul țării noastre, cu toate calamitățile, după care vine cea mai mare: sfărâmarea hotarelor.

Datori suntem cu toate puterile noastre să luptăm pentru a-l împiedica.

Criminal și trădător cine se face instrument de ușurare a acestui război.

Noi suntem un popor căruiia îi trebuie pace, pace constructivă, pace armată, dar pace.

Noi ne-am împlinit visul național.

Sarcina noastră este să-l asigurăm și să-l adâncim.

Avem nevoie de cooperare și de pace constructivă.

Dictatura va fi necesară în Germania care se pregătește de război ofensiv; războaiele se fac azi de întreg poporul; îi trebuie un popor: o cazarmă.

Noi avem nevoie de colaborare internă, ca să nu facem din însăși populația țării o dușmană a hotarelor ei.

Democrația este o necesitate pentru poporul român.

Democrația disciplinată și ordonată este o necesitate firească pentru poporul român.

Nu înțeleg acest lucru Vântură-Lume, Vântură-Țară, Vântură-Partide din țara noastră.

Și din nefericire nu înțelege nici guvernul, măcar că se chiamă a fi expresia unui partid istoric, partid de ordine constituțională, partid cu răspundere.

Abdicând total dela răspunderile istorice, dela prestigiul și rolul său, guvernul liberal încurajează curențele anarhice care subminează așezământul constituțional, care se inspiră cu idei și alte mijloace de

peste granițe, nu numai explotând ideia națională, dar încă înfățișându-se ca monopolizatori ai ei.

Deși mijloacele de luptă sunt anarhice, teroriste, condamnate de legile și obiceiurile neamului, guvernul s'a complăcut în încurajarea acestor curente — și le-a acordat toată încurajarea în denigrarea și calomnierea partidului național-țărănesc.

Astfel, în lăuntru țării ordinea legală a fost subminată până a lua forme de începuturi de război civil; iar în afară aliații noștri firești și-au sdruncinat încrederea în fidelitatea și trăinicia alianțelor noastre.

Țăranul urăște dictatura.

Problema cea mare a ceasului de astăzi este păstrarea cumpănii minții poporului român. Iar nădejdea este tot în instinctul de conservare și în bunul simț al țăranului român.

Țăranul român urăște aventura.

El disprețuște pe războinicii de cafea, cari dau bir cu fugiții în ceasul primejdilor, el rămânând să îndure greul războiului și pe câmpul de luptă și acasă cu angaralele, cu silniciile, cu boalele, cu sărăcia și umilințele războiului, mai ales sub ocupație.

Țăranul vrea pace prin înțelegere cu aliații, nu cu cei așintți cu ochii la hotarele noastre.

Țăranul e sătul de dictatura de secole a grofului și a fanariotului și vrea și el să se buce de ceasul libertăților pentru care a sacrificat totul.

Țăranul vrea să muncească dar să fie el stăpân pe rodul muncii și să fie și el părtaș în stăpânirea țării, potrivit muncii și jertfei ce i se cere.

În această țărâtime e garanția echilibrului la minte și în așezăminte.

Menirea partidului național-țărănesc

Partidul național-țărănesc, expresie a acestei cumințenii canalizate depe tot cuprinsul României Mari prin opera fuziunii, este chemat să îndeplinească azi a doua mare operă națională:

Pază împotriva aventurii.

Cumpăna dreaptă a minții neamului.

În sfârșit fuziunea partidelor național și țărănesc a asigurat și înfăptuirea ce va să vie a celei de a treia mari opere naționale cerută de epoca prin care trecem: realizarea României Noi, construcție de Stat potrivit structurii naționale, sociale și economice a poporului român și potrivită noilor cerințe ale evoluțiunii prin care trece lumea.

Ce trebuie să fie România Nouă

România Nouă nu poate rămâne nici Stat liberal și nu poate deveni nici Stat comunist, nici Stat hitlerist sau fascist.

România Nouă nu poate fi decât un Stat național românesc și țărănesc în care proprietatea individuală organizată prin cooperare și inițiativa personală disciplinată în cadrul interesului de stat, rămân la temelie edificiului.

România Nouă este înainte de toate un Stat de dreptate în care elementul românesc prigonit de secole își va găsi sprijin special acordat de Statul său. Acest sprijin nu este un privilegiu ci este o recuperare istorică a nedreptăților de veacuri.

El va trebui să fie legitimat prin virtuți pozitive, care nu lipsesc din născare românului, care însă trebuie educate în chip accelerat și sprijinite de Statul român.

Astfel primatul românismului este operă de justiție națională.

Tot astfel primatul țărânimii luminată și sănătoșită, organizată economiceste

într'o țară în care ea constituie aproape însăși națiunea, este o operă de justiție socială, precum primatul muncii față de capital și primatul agriculturii față de celelalte ramuri economice este o operă de justiție economică.

Nedreptățile secole de arăndul prin a-supriri de dinafară și de dinnăuntru, națiunea românească a rămas și astăzi insetată după dreptate.

România Nouă trebuie să însemne deci înainte de toate, România dreptății. Aceasta înseamnă a face cu puțință fiecărui locul ce se cuvine capacității sale de muncă, capacității sale de inteligență, capacității sale de talent, capacității sale de cinste; în ordinea socială; în ordinea de stat.

În situațiunea de a imprima politicește statului român caracterul social, etnic și spiritual al structurii sale de bază.

Iată cum înțelegem să realizăm supremul deziderat: România Stat național, România Românilor.

România Nouă va fi un stat de muncă.

Mină de aur proaspăt este potențialul de lucru al națiunii române, în ceea ce privește puțința de utilizare a timpului, a capacității și talentului românului, — a disponibilităților pământului; prin muncă intensă și disciplinată; dar de care să nu profite parazitismul social, financiar și politic, după obiceiul trecutului, ci însuși muncitorul să intre în beneficiul muncii lui

România Nouă este un stat de autoritate. În țara fărădelegilor și a tradiției abuzurilor, unde anarhia se cultivă de sus în jos! Autoritate înseamnă însă înainte de toate înfrângerea abuzului, domnia legilor, prestigiul-moral la bază. Și autoritatea morală se stabilește într'o țară, măturându-se scara de sus în jos. Un singur mare dregător la spânzurătoare, valorează mai mult pentru morala publică decât o mie de mărungi agenți la închisoare.

România Nouă este un STAT DE ORDINE, dar ordinea nu este în afară de lege. Legea are de scop stabilirea ordinii. A arunca legea înseamnă a recolta anarhia. Ordinea nu înseamnă lipsa de libertate. Libertatea este legată de firea omenească pentru om și pentru națiune. Istoria este plină de lupte pentru dobândirea libertății împotriva tiraniei și iobăgiei și pentru libertatea națională împotriva popoarelor de pradă.

Ordinea înseamnă armonizarea libertății omului cu libertatea națiunii și libertatea națiunii cu libertatea altor popoare.

România Nouă va fi un stat creștin, ca expresie a Imensei sale majorități din populația țării și ca o continuare a tradiției în care vlața bisericii române a fost integrată în viața națională și publică. Dar noi înțelegem creștinismul în spiritul în care a fost predicat și consfințit prin proprie jertfă de Christos, nu prin cuvinte goale care întorc pe dos adevăratul creștinism.

Creștin se chiamă și acel care își aprinde lumânarea în policantru iar noaptea sparge bisericele și fură odoarele, și când întâmpină piedici trage și ucide.

Noi voim creștinismul așa cum a fost predicat de Christos: „Val vouă farisei și vameși, cari cu buzele mă lăudați și cu faptele mă necinsteți“. „Nu acel care îmi zice mie Doamne, Doamne, va intra întru Împărăția Cerurilor, ci acel care va face voia Tatălui Meu“, iar „voia Tatălui Meu este să vă lubiți unii pe alții și iubirea să o arătați prin faptă și jertfă“. Și cum zice Apostolul Iacob, — așa cum am auzit astăzi în cântarea apostolului: „Unde este pismă și prigonire acolo este nerândulală și tot lucrul este rău“ iar mai departe: „tot rodul dreptății se seamănă în pace de către cel cari fac pace“.

Voim creștinism de fapte și de jertfe pentru mulțimea care suferă, așa cum a fost consfințit prin jertfa supremă a Mântuitorului.

Volm din preoți și din biserică factor vlu de moralizare prin predică și prin exemplu, prin opera de înălțare sufletească a poporului insetat după lumină, după dreptate, după pace.

România Nouă este un STAT DEMOCRAT, în care națiunea întregă colaborează conștient și efectiv la opera de reconstrucție morală și materială a Statului asigurând un echilibru normal și permanent.

Democrație nu înseamnă însă demagogie și anarhie, ci utilizare politică a forțelor sociale și naționale, disciplinate în cadrul intereselor de Stat și potrivit cu noile sale cerințe; și în ritmul vremurilor.

Democrație nu înseamnă comunism. Comunismul înseamnă dictatura minorității ca și fascismul, ca și nazismul.

Democrația este prin urmare baraj comunismului, baraj dictaturii și albe și roșii.

România e Țara Monarhic — Constituțională.

România Nouă este țară monarhic — constituțională care „dând Cazarului ce este al Cazarului, lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu“, cum zice la Evanghelia ce ați ascultat astăzi, dă și poporului ce este al poporului. Armonizează aspirațiunile unui neam cu voința Coroanei, care simbolizează permanența neamului, putând astfel asigura stabilitatea și continuitatea în opera de zidire națională.

Iată cum înțelege partidul Național-Țărănesc România Nouă.

Iată în ce spirit concepem realizarea Statului Național-Țărănesc.

Acestui ideal suprem închină forțele sale. Acesta este idealul de azi al României Mari.

Precum România Mare nu s'a înfăptuit prin opera diplomaților ci prin luptă și jertfa națiunii române de pretutindeni, așa și România Nouă nu se poate înfăptui în afară de colaborarea conștientă și de munca permanentă ale aceleiași națiuni.

Fuziunea forțelor politice ieșite din adâncurile acestei națiuni și transformate în partidul Național-Țărănesc, a făcut cu puțință realizarea noului ideal al României Mari.

Iată de ce astăzi avem dreptul să proslăvim cu inima înălțată și să binecuvântăm din fundul sufletelor noastre ceasurile sfinte prin care am trecut acum zece ani și în care s'a proclamat unirea partidelor Național și Țărănesc ieșite din rărunchii națiunii.

Căpitani și ostași,

Calfe și zidari,

Pătrundeți-vă adânc de misiunea partidului a căruui soartă vă este încredințată în mâini.

Cei care ar vedea în partid mijloc de împlinire a unor interese sau ambiții personale, să simt singuri că nu au ce căuta în rândurile oastei noastre; și este bine să plece la îndemnul conștiinței proprii.

Noi suntem instrumentele partidului Național-Țărănesc; partidul este instrumentul Țării.

Nu partidul este al nostru ci noi suntem ai partidului.

Iar ca partidul să fie puternic, el trebuie să reprezinte forța țării.

Indiferent că se află la guvern sau în opoziție, contactul lui cu țara trebuie să rămână același: opera de educație a poporului prin școli de oameni maturi și prin exemplu viu, opera de organizare economică și în genere tot ce contribuie la înălțarea țăranului și muncitorului trebuie să fie activitatea permanentă a organizațiilor partidului.

Sufletul unit al țăranului român de pretutindeni, luminat, înălțat, trezit la conștiința forței și rolului său — educarea virtuților sale active — constituie garanția supremă de biruință a partidului spre binele neamului.

În vremurile de cutremur prin care trec popoarele azi și trece și Statul nostru, partidul trebuie să fie gata și de purtat lupte grele și de clădit țara cea mult așteptată.

Aceste steaguri nou sfințite astăzi așteaptă să fie duse la biruință de mâini vrednice.

Fii gata a le înfige biruitoare și pe ziduri vechi de cetate cucerită și pe ziduri noi de Românie reconstruită.

Biruință Dreptății.

Biruință oștilor partidului Național-Țărănesc.

*

D. Ion Mihalache proclamă apoi ca salut al partidului Național-Țărănesc salutul roman cu mâna întinsă însoțit de cuvântul *Dreptate*, simbol al așteptărilor de veacuri ale neamului românesc.

Discursul d-lui Iuliu Maniu

D. IULIU MANIU: (salută mulțimea cu noul salut al partidului: dreptate! dreptate! dreptate!).

(Mulțimea aplaudă și ovaționează pe d-l Iuliu Maniu).

„Onorată adunare, fraților. După luminoasele cuvinte pe care le-am auzit și mai ales după discursul programatic atât de precis și de frumos al d-lui președinte Ion Mihalache (aplauze) cred că ar fi o greșală să încerc și eu, ca încheiere, să analizez starea disperată în care se găsește țara și adâncă nemulțumire ce cuprinde sufletul mulțimii.

Cred că a adăogi un cuvânt la luminoasa expunere făcută de șeful partidului nostru, ar fi o pierdere de timp zadarnică.

Eu, prinurmare, mă mărginesc înainte de toate a mulțumi partidului național-tărănesc și tuturor membrilor săi pentru lupta desinteresată, bărbătească, a unora, eroică, timp de 10 ani de când s'a realizat fuziunea pentru realizarea marilor idealuri ale partidului nostru.

Mulțumesc tuturor colaboratorilor mei de căpetenie și ajutorilor lor cari au făcut posibil în decurs de 10 ani, dacă nu să realizăm totul, dar ne-au ajutat ca să nu facem nimic care ar fi contra punctelor precepte propuse în programul nostru și am putut să-l lepădăm din noi orice gând de interes personal, orice gând de parvenire individuală și am putut pune deasupra tuturor lucrurilor binele suprem al țării, al neamului și al Dinastiei. (Aplauze).

Partidul acesta a suferit prigoniri: a fost expus la pismă, la nedreptate, pentru că a ținut să-și spună cuvântul, să-și desfacă pieptul liber în scopul prosperării neamului, a țării și a Dinastiei. (Aplauze).

Poporul românesc a suferit sute de ani nedreptatea socială, nedreptatea națională, nedreptatea religioasă și acum suferă nedreptatea politică.

Când prinurmare iubitul nostru președinte Ion Mihalache (aplauze) a făcut propunerea de a adopta lozincă veche ardeleană „dreptate“ ca salut al nostru, a pus degetul pe rană și noi să jurăm cu toții că precum în trecut am înlăturat nedreptatea națională, nedreptatea socială, să înlăturăm acum nedreptatea politică, care astăzi omoară orice avânt nobil în această țară.

Dreptate pentru mulțime.

Să audă și mic și mare în această țară că partidul nostru nu voește decât dreptatea și recunoașterea dreptului fiecăruia.

Primul punct din programul fuziunii noastre a fost monarhia constituțională (aplauze), pe care o respectăm din tot sufletul nostru și avem un adânc devotament pentru Dinastie. Recunoaștem și avem tot respectul pentru drepturile Regale asigurate în Constituție.

Nu mă îndoiesc că cuvântul cuminte și lupta aprigă a președintelui nostru Ion Mihalache și devotamentul nostru al tuturor vor aduce și biruințe, că alături de respectarea drepturilor legale ale Coroanei, se vor respecta și drepturile națiunii și ale cetățenilor (aplauze)

Precum v'a arătat d. președinte Mihalache atât de frumos, cerem ca să se întroneze un naționalism constructiv adevărat morala creștină și să se respecte

demnitatea națională, izvorul tuturor avânturilor naționale (aplauze).

Devotament și solidaritate.

Noi, după mulțumita pentru oboseala d-lui Mihalache ce a depus în conducerea acestui partid, să-i promitem d-sale devotament desăvârșit pentru principiile sale și sprijin necondiționat muncii sale de conducător al acestu partid. (Aplauze).

Noi, să ne propunem o solidaritate desăvârșită de partid și o disciplină strânsă în ceiace privește executarea ordinelor de luptă date. (Aplauze).

Fraților, eu adânc mulțumit de faptul săvârșit acum 10 ani prin fuziune și încălzit de mare nădejde în ceiace privește înfăptuirile care vor urma acestei fuziuni, țin înainte de toate să mulțumesc preoțimei române care astăzi a binecuvântat străduința noastră și sfințele steaguri și le mulțumesc că au condus rugăciunile noastre îndreptate către Atotputernicul și am adâncă mulțumire că datina din Ardeal s'a transpus în Regat, stând preoții cu crucea în frunte alături de noi în avânturile noastre nobile. (Aplauze).

Vă mulțumesc d-vs. reprezentanți a 72 organizațiuni că v'ați obosit să veniți aici la această manifestare sărbătorească și să dovediți prin aceasta că d-vs. credeți împreună cu noi că nu în zadar a avut moarte de martir Tudor Vladimirescu, nu în zadar au fost zdrobiți pe roată Horia, Cloșca și Crișan, nu în zadar a fost palmuit Avram Iancu sub cetatea Bolgradului, căci idealurile pentru care au suferit și au fost martiri le cultivăm mai departe noi cu sfințenie și suntem gata să fim martiri pentru realizarea acestor idealuri. (Aplauze).

Binefacerile democrației.

Am fost patru provincii robite: una nemților, alta ungarilor, alta rușilor și alta fanarioșilor. (Aplauze).

Am scăpat de aceste robii, grație ajutorului dumnezeiesc și grație democrației, pe care martirii numiți de mine astăzi au pus-o în valoare în sânul neamului românesc. Dacă n'ar fi trecut peste țara românească vântul binefăcător al democrației, am fi împărțiți și astăzi în patru provincii și am geme sub tirania care a stors și măduva din oasele noastre.

Dați-mi voie să vă arăt adâncă mea scandalizare vazând că se găsesc fii de țărani, de oameni muncitori, se găsesc intelectuali care au crescut din sudoarea opincii clăcașului, cari vorbesc contra democrației și doresc asupra capului acestei țări dictatura de care abia acum am scăpat și care dacă s'ar instăpâni ar duce la ruină țara și neamul românesc. Să facem d-lui președinte al partidului solemnă promisiune că vom respinge din mijlocul nostru aceste povești false și vom merge pe calea pe care ne-o indică trecutul neamului și cumiețenia cetățenească (aplauze prelungite).

Idelle pe care le-a exprimat d. Mihalache astăzi trebuiesc răspândite. Ori scopul unui partid politic este să fie apostolul ideilor mărețe ca să propage convințeri fericite pentru neam și țară.

Dar, fraților, un partid politic are și altă menire: are menirea și este dator să îplinească această menire și este dator să lupte să i se facă posibilă împlinirea acestei meniri; este să guver-

neze țara, ca să poată pune în aplicare principiile sale nobile și să poată aduce la îndeplinire mărețele idei puse în programul său.

Aceasta nu este o tendință egoistă, personală. Partidul nostru a dat destule dovezi că nu pune bază pe putere ca satisfacție personală sau de partid, dar partidul nostru trebuie să ia în mână puterea ca să guverneze țara conform principiilor și vederilor sale. (Aplauze).

Soluțiune: cerem cu toată hotărârea fiindcă știm că opinia publică a acestei țări este alături de noi, cerem ca guvernul liberal să fie imediat concediat (aplauze, ovațiuni) și ca Majestatea Sa, fără zăbavă să dea puterea acestui partid; chemându-l la guvern și dând conducerea cabinetului d-lui Mihalache, iubitul nostru șef (aplauze, urale).

Noi credem ca să se înlătore sistemul guvernelor personale și să se numească guvernele care sunt din opinia țării și în sufletul mulțimii (aplauze).

Să răspundă pentru prezentul și viitorul acestei țări, acel care este în sufletul mulțimii: d. Ion Mihalache (aplauze).

Apoi, fraților, când vedeți că atâția se prezintă în mijlocul d-vs. și vor să vă rătească de pe calea adevărată, d-vs. să nu uitați proverbul vechi ardelean: „Apa trece, pietrele rămân“.

Toată această spumă urâtă, care se pune asupra vieții noastre de Stat, asupra vieții noastre publice, va trece, căci noi suntem pietrele, noi suntem temelii acestei țări și noi vom rămâne. (Aplauze).

Să strigăm toți din tot sufletul nostru: să trăiască partidul național-tărănesc! (Aplauze).

Să trăiască și să biruiască d. Ion Mihalache, iubitul nostru președinte. (Aplauze).

Cuvântul delegatului polon.

D. GERAT, în numele tineretului polon, spune că delegația poloneză este fericită că a avut prilejul să participe la această importantă manifestare Național-Tărănistă și să asculte luminoasele expuneri ale fruntașilor partidului.

Poporul român este iubit de întregul popor polon, dar țărăniștii români sunt mai aproape sufletește de tineretul polon.

Am venit în frumoasa dv. țară ca să aprofundăm legile și sufletul ei, să cercetăm drumurile pe cari le străbateți către înfăptuirea idealului comun: Statul Tărănesc.

Pentru înfăptuirea sfântului ideal de către partidul și șeful D-voastră ridicăm glasul nostru, urându-vă din toată inima, să trăiți, să vă trăiască conducătorii și Statul Tărănesc.

Participarea organizației de Vâlcea.

La această sărbătorire, organizația noastră a fost prezentă prin cei 120 membri ai comitetului județean în frunte cu D-l președinte Dinu Simian.

Pentru serviciul religios dela arenele Române, organizația noastră a avut cea mai numeroasă delegație de preoți.

* * *

Rugăm stăruitor, pe toți cei cari vor primi acest ziar, să-l citească sau să-l împrumute și altor săteni și prieteni.

* * *

Corespondența pentru ziarul „Cercul“ se va trimite pe adresa Pr. I. Marina, R.-Vâlcea. Pentru numărul viitor așteptăm știri din județ.

Pentru membrii Partidului Național-Tărănesc.

I. Extras din Statutele Partidului:

Art. 23. — Biroul județean, funcționând ca instanță de impunere, va fixa în luna Noembrie a fiecărui an, contribuția fiecărei organizații comunale la bugetul organizației județene, precum și cotizația membrilor comitetului județean și a celorlalți fruntași ai partidului din organizație.

Impunerile vor fi comunicate în scris celor impuși. Aceștia au dreptul la apel, în termen de 15 zile, la Delegația Permanentă județeană, care le va judeca grabnic. Deciziile ei sunt definitive.

Pe temeiul cotizațiilor astfel fixate, biroul județean va întocmi bugetul, care va fi supus aprobării Delegației Permanente la sfârșitul lunii Decembrie.

Cotizațiile rămase definitive, vor fi plătite trimestrial și vărsate la începutul fiecărui trimestru în mâinile casierului organizației.

Art. 51. — Vor pierde calitatea de membru acei membri cari nu-și îndeplinesc punctual obligațiunile luate: respectul programului; respectul disciplinei și tacticei de partid; acei ce nu vor lucra pe față în alegeri pentru biruința partidului; acei ce vor șovăi în îndeplinirea atribuțiilor.

Art. 53. — Membrii partidului cari nu vor achita la curent cotizațiile lor, nu vor putea candida la nici una din demnitățile de partid. Ei nu vor putea cere să fie propuși a candida în numele partidului la nici o alegere și nici nu vor putea fi numiți în vre-o demnitate.

Acei membri cari fiind aleși sau numiți, nu vor fi la curent cu plata cotizației, vor fi decăzuți din demnitățile ce dețin în partid sau dela partid și vor fi înlocuiți.

Impiedicarea de a candida, precum și decăderea din demnitățile ocupate, vor putea fi propuse de orice membru al forului din care face parte membrul rău platnic. Decizia dată va putea fi apelată la forul imediat superior, care va putea decide definitiv.

Observări: 1) Comitetul Central a decis deasemenea înființarea gărzilor țărănești, conform instrucțiunilor speciale

2) Comitetele județene au datoria de a veghea la îndeplinirea strictă a acestor obligațiuni.

Gărzile, Secțiile tineretului, secțiile feminine, cercurile profesionale, deschid canale noi de circulație a forțelor partidului.

II. Membrii Comitetului județean sunt deasemenea datori a se abona cu toții la foile partidului și cel puțin la gazeta centrală „Dreptatea“.

Nu este posibilă legătură sufletească permanentă fără de a nu urmări presa oficială a partidului zi cu zi.

„Dreptatea“ se va reorganiza în acest scop și ca ziar de informație (de dimineață) și va face reduceri de abonamente membrilor comitetelor județene în măsura posibilității lor de plată.

* * *

În urma acestor dispoziții, biroul de propagandă județean, a socotit abonați din oficiu pe toți președinții organizațiilor comunale și pe toți membrii comitetului județean, la ziarul „Dreptatea“ și „Tărănismul“. Până la 1 Decembrie a. c., toți sunt rugați a trimite jumătate din abonamentul la „Dreptatea“ (100 lei) și întreg abonamentul la „Tărănismul“ (50 lei) — pe adresa: Preotul Ioan Marina, Bis. Sf. Gheorghe, R.-Vâlcea.

Abonamentul întreg la „Dreptatea“ este 200 lei anual și veți primi ziarul în fiecare zi.